

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Курочки Володимира Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення абзацу першого частини першої статті 1051 Цивільного кодексу України

м. К и ї в
13 червня 2019 року
№ 164-1(II)/2019

Справа № 3-149/2019(3372/19)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Запорожця Михайла Петровича – головуючого, доповідача,
Мойсика Володимира Романовича,
Первомайського Олега Олексійовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Курочки Володимира Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення абзацу першого частини першої статті 1051 Цивільного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернувся Курочка Володимир Васильович із клопотанням розглянути питання щодо відповідності

Конституції України (конституційності) положення абзацу першого частини першої статті 1051 Цивільного кодексу України (далі – Кодекс), згідно з яким позичальник має право оспорити договір позики на тій підставі, що грошові кошти або речі насправді не були одержані ним від позикодавця або були одержані у меншій кількості, ніж встановлено договором.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що внаслідок застосування оспорюваного положення Кодексу судами він „протиправно позбавлений права власності на грошові кошти“, які йому мали повернути позичальник коштів та поручитель зобов'язання, забезпеченого заставою у зв'язку з невиконанням обов'язків, встановлених договором позики грошових коштів та договором застави майбутнього врожаю. Автор клопотання вважає, що таким чином порушено закріплені в Конституції України принцип верховенства права (частина перша статті 8); право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю (частина перша статті 41); принцип непорушності права приватної власності (частина четверта статті 41).

Обґрунтовуючи свої твердження щодо неконституційності положення абзацу першого частини першої статті 1051 Кодексу, Курочка В.В. посилається на норми Конституції України, законодавства України, Перший протокол до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Доповідь „Верховенство права“, схвалену на 86-му пленарному засіданні Європейської Комісії „За демократію через право“ (Венеційська Комісія) (Венеція, 25–26 березня 2011 року), юридичні позиції Конституційного Суду України, рішення Європейського суду з прав людини, а також на судові рішення у своїй справі та у справах інших осіб.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються конкретні положення закону України, які

належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункти 5, 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Аналіз конституційної скарги дає підстави для висновку, що Курочка В.В. не обґрунтував твердження щодо невідповідності положення абзацу першого частини першої статті 1051 Кодексу Основному Закону України, а лише висловив незгоду із судовими рішеннями у своїй справі, у тому числі з наданою Верховним Судом оцінкою фактичних обставин справи та висновком про відсутність правових підстав для стягнення з відповідача грошових коштів.

Відповідно до юридичних позицій Конституційного Суду України незгода з судовими рішеннями не є підставою для відкриття конституційного провадження у справі, а правозастосовна діяльність, яка полягає в індивідуалізації правових норм щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі правових норм, які відповідають цим обставинам, є складовою правозастосування і не належить до повноважень Конституційного Суду України.

Твердження автора клопотання про невідповідність оспорюваного положення Кодексу міжнародним актам, про неузгодженість норм Кодексу також не можна вважати обґрунтованими у розумінні вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Таким чином, Курочка В.В. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою

для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Курочки Володимира Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення абзацу першого частини першої статті 1051 Цивільного кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**